

LENNUK

0.4EUR NR.25

MAI 2012

EESTI PARIM
ÕPILASFIRMA

STUDENT
NETWORK

LÕPETAJAD

INTERVJUU
VILISTLASEGA

UUS KOOLI
PRESIDENT

ROPPSUUDE UUS PÕLVKOND
vs GILLIT BÄNG TEAM

ja palju muud

TALLINNA 21.KOOLI LEHT

LÕPETAJAD

Kätte on jõudnud taas kevad ning meie kooli kõige vanemad valmistuvad omadega edasi liikuma. Küsisime mõnelt lõpetajalt paar küsimust nende kogemuste ja edasiste kavatsuste kohta. Vastasid Johannes Madis Aasmäe ja Rain Neemlaid 12a klassist, Grete Tipp ja Hannes Agur Vellend 12b klassist ning Kadi Hainas ja Lisete Velt 12c klassist.

Ann Kase ja Liisi Hint

1. Milline on meeldejäävaim mälestus seoses kooliga?

Rain: Rebaste retsimine. Sellepärast, et mulle meeldis rebastele mune pähe lüüa.

Grete: Ma arvan kindlasti, et inglise keele päeva korraldamine ja sellega kaasnev Londonisse sõit. Seepärast, et see ühendas meie klassi, see oli nagu see meie punkt, kus me muutusime väga-väga lähedaseks ja kõik said nagu üksteist paremini tundma õppida.

Lisete: Ma arvan, et kõige esimene on ikkagi esimesest klassist, kui me siia kooli tulime, sest me olime viimane lend, kes sai vanas koolimajas veel olla. Kõik oli nii suur, põnev ja lahe. Aga tegelikult on põhilised mälestused ikkagi gümnaasiumi ajast. Näiteks kunstinädal on täiesti number üks. Sellel ei ole vastast. Ja üleüldiselt meil Karoliinaga (Karoliina Kull 12c) on olnud gümnaasiumi ajal hästi tore loominguline klapp. Me oleme saanud teha hästi palju asju ja sellepärast oleme Maarika Paunale, Kristiina Oomerile ja Kahrutile väga tänulikud.

2. Kuidas iseloomustad oma klassijuhatajat ja mida soovid tema järgmisele klassile?

Johannes: Ma arvan, et klassijuhataja (Eve Sildnik) kõige parem iseloomustus oli see luud, mille Rain (Rain Neemlaid 12a) talle kinkis. Aga ka see, et ta on sellest ise täiesti teadlik. Ta ütles ka ise enda kohta, et ta on nõid. Tegelikult ta hoolib meist, kuigi ta seda väga välja ei näita. Järgmisele klassile soovitan lihtsalt Sildnikuga mitte tülli minna.

Hannes: Noh, arvestades seda, et on üsna kindlalt teada, et me oleme ta viimane klass, siis tema järgmisele klassile mul pole midagi soovida, aga.. Aga õpetaja Marju Tapfer on väga-väga hea ja sooja südamega inimene, kes oskab ühe sõnaga teha terve klassi tuju heaks, aga samas ka sellega südametunnistusele koputada.

Kadi: Ma arvan, et meil on kohe väga vedanud oma klassijuhatajaga (Merle Teever). Nii toredat ja mõistvat inimest ei osanud absoluutselt loota. Ma väga austan teda ja olen väga õnnelik, et tema meie klassijuhatajaks sattus. Hinnake ja austage teda, sest et ta on tõesti parim.

3. Millised on sinu tulevikuplaanid?

Johannes: EKAsse arhitektuuri.

Rain: Läheksin Taani õppima inseneriteadust, aga kui sinna ei saa, siis lähen Tartusse füüsikat õppima.

Grete: Praeguse seisuga lähen ikka edasi ülikooli. Holland või Šotimaa on praegu ja meediat või ajakirjandust või midagi siukest loomingulist.

Hannes: Kindlasti on erinevaid mõtteid. Üks.. no mitu mõtet on. Lennuakadeemia, TTÜ või.. või midagi muud säärast insenerialast.

Kadi: Mul on päris kindel mõte praegu, mis seondub minu huvidega, mille ma leidsin siit koolist gümnaasiumi alguses. Saladuskatte all võin öelda, et ajakirjandus. Tartu ülikool on suhteliselt ainuke võimalus, kus seda saab õppida. Muidu ka sümpaatne linn, nii et miks ka mitte.

Lisete: Oi, ma üldse ei tea, mis minust edasi saab. (naerab) Selles ma olen väga aus praegu. Aga eks mind ikka kutsub humanitaar ja muusika. Ükski reaallaine õpetaja ei pea kartma.

4. Kas lõpueksameid oli raske valida?

Johannes: Ei olnud raske valida, sest ma tegin eelmine aasta keemia ja geograafia eest ära. See aasta oli ainult kolm eksamit – eesti keel, matemaatika ja inglise keel – ei olnud eriti raske valik.

Hannes: Ei olnud isegi, sest ma teadsin, milles ma tugevam olen, et noh, ma ei võtnud bioloogiat, sest ilmselgelt ma ei ole selles väga tugev, aga inglise keel ja matemaatika ja geograafia ja mis seal kõik olid, et.. ei olnud just väga raske teha seda valikut.

Lisete: Suhteliselt kerge, sest kuna ma reaallainetes just oma teadmistega ei hiilga, siis ma neid niikuinii ei võta. Ainus küsimuse koht oli, kas ühiskond või ajalugu. Sellega olid suured võitlused, sest õpetajad ei uskunud, et ma võiksin sellega hakkama saada. Ometi õpin ma praegu ajalugu ja olen täiega vaimustuses sellest. Pigem valisin ma eksamid südame järgi.

5. Millise omaduse on Tallinna 21. Kool sulle tulevikku kaasa andnud?

Johannes: Ilmselt võime teha asjad niimoodi ära, et nad on hästi tehtud, samas mitte liiga palju pingutada.

Rain: Mõh. Ma ei tea. (mõttepaus) Omadust ma ei tea, aga võib-olla andis mingisugused rahvusvahelised projektid ja värgid - need olid väga huvitavad.

Grete: Ee, ma ei tea. Issand. Mm, ma ei tea. (mõttepaus) No kindlasti mingi... Nii palju on selliseid korraldamisi koos, et kõik see kollektiivne töö ja see. Hästi palju kohusetunnet tuleb, et meil oli ikka suht palju õppida. Et siis sa saad ülikoolis ka paremini hakkama, et sul on see kogemus, kuidas õppida, mida õppida, mis on tähtsam, mis on vähemtähtsam, mida jätta nagu, et oh, kuidagi teen läbi. Ja inimesed on meie koolis minu arust väga mõnused, et see on nagu hea.

Hannes: Arvatavasti oskus suhelda ja oskus olla (mõttepaus) diplomaatiline. Või noh, kas nüüd just diplomaatiline, aga saada inimestega hästi läbi.

Kadi: Pingetaluvus kindlasti, sest siin on igasuguste asjadega maadeldud ja kõigest on ikkagi edukalt läbi mindud. Ma arvan, et see ongi kõige olulisem.

Lisete: Ma olen selle peale hästi palju mõelnud, sellepärast et sellised üldteadmised, nagu matemaatika ja füüsika, saab ju igast koolist, aga mis just meie koolis on väga eriline, on kunstiajalugu. Hinnake kogu südamega Tiina Meerit. Tema tarkusega saad hiilata igas muus seltskonnas. Samamoodi ka see vaimuse „värk“. Siin ei ole väga palju traditsioone, aga näiteks jällegi

see kunstinädal. Kui suureks ma kasvasin selle kõigega. Ja muusika meie koolimajas. See, et meie hümn on Veljo Tormise „Pesapuu“, on geniaalne. Millest me räägime? Selle vaimuse ja loomingulisuse võtan ma siit kindlasti kaasa.

Soovime kõikidele lõpetajatele tuult tiibadesse ja et nende soovid ja unistused täituksid! Loodetavasti ei unusta nad oma seiklusrikkas elus, et just meie Tallinna 21. Kool pani sellele kõigele aluse.

peatimetaja :
Ann Kase,
Kristin Ehala

Kujundaja:
Mari-Ann Vellerand

Toimetused:
Liisi Hint,
Mark Antonius
Puhkan,
Emma Johanna
Lepasoo,
Liina Sala,
Gerta Raidma,
Airika Harrik,
Liisa Aavik,
Lisette Starostin,
Ea Rist,
Brigitte Susanne Hunt

Intervjuu VILISTLASEGA

Emma-Johanna Lepasoo

1) Kuidas olete jõudnud praeguse ametini? Kas Tallinna 21. kool on selles mingisugust rolli mänginud?

Muidugi mängib inimese kujunemisel rolli iga kool, milles ta on õppinud. Mina tegutsen meediamaastikul ja olen õppinud ajakirjandust. Tallinna 21. kool, minu ajal veel Tallinna 21. Keskkool, mis kandis ka N.V.Gogoli nimelist austavat tiitlit, andis mulle väga tugeva emakeele ja laia silmaringi. Esimesed katsetused sulge teritada tegingi kooli ajal.

Ajakirjaniku hariduse sain Tartu Ülikoolist, aga kõige rohkem on mind õpetanud ikkagi elu ise. Erinevad olukorrad suunavad ennast ja teisi usaldama ning toovad pidevalt uusi võimalusi, ka tõiseid väljakutseid, mille vahel valida. Üheks neist on olnud minu jaoks ka ajakiri National Geographic, mille eestikeelse väljaande sisu eest ma täna vastutan.

2) Kas töö on raskem kui koolis?

Töö ja kooli raskused minu meelest palju ei erine, sest need on osa inimese elulistest ülesannetest, millega ta on otsustanud oma elus tegeleda. Kui arendada endas kohusetunnet ja püsivust, unustamata loovust ja avatud meelt, on võimalik lahendada esmapilgul kõige keerulisemana tunduvad küsimused ja olukorrad.

Üks, mis mulle koolide juures pisut vastu käinud, seda ka tänases hariduskorralduses, on liigne kord ja ülereguleerimine, orienteeritus tulemusele. Kui süsteem surub noored inimesed jõuliselt kasti ja paneb pingeritta, võib see pärssida nende loovust ja mängulisust, mida neil on hilisemas elus vaja uuesti endas avama ja avastama hakata.

3) Missugune huvitav seik on teile kooliajast meelde jäänud?

Eks neid seiku ole päris palju, mida meenutada. Siin leheveergudel pikalt ju ei mahu. Mõnus on tagasi mõelda kooli stiilipidudele, kunstinädalale ja muudele tegemistele, mis aitasid välja murda koolipäeva argirutiini ning näitasid ka õpetajaid rohkem inimlikust küljest. Mõnigi kord pidime tunnistama Eesti filmiklassika sõnadega: "Ikkagi inimene!"

Õppetöö jaburamast osast mäletan sõjalise tunde, kus õppisime gaasimaski pähe panema ning võtsime aja peale automaatrelva lahti ja panime jälle kokku. Ja mäletan kooli keldris asunud lasketiiru, kus sai õhupüssiga märki tulistamas käia. Vene ajast meenub ka üks karmv sõjalise õpetaja, kes andis tunde vanematele klassidele - tunni alguses joondas klassi koridoris üles ja mõõtis poistel juuste pikkust, sest pikad juuksed olid keelatud... Mäletan, et jõule ei tohtinud toona avalikult pidada ja sinimustvalgete märkide kandmine oli kangelastegu. Ja kui õpilasvahetuse korras külastas kooli esimene grupp USAst Daltoni koolist, vaatasime ameeriklasi kui ilmaimet. Praegu tundub see kõik nagu naljakas unenägu!

Üks, mida kindlasti tahaks rõhutada, on mingi seletamatu usaldus, mis tekkis keskkooli ajal vanemates klassides õpilaste ja õpetajate ning direktor Arvo Tamsare vahel. Direktor Tamsar oli ju mees, kes lubas meil kooli keldrikorrusel sisse seada suitsuruumi (!). Oli omamoodi väljakutse, kuidas selle kokkuleppeni jõuti. Suitsuruum kujunes ägedaks oma ruumiks, kus käis tundide vaheajal (ja vahel ka tundide ajal...) vilgas seltsielu. Sisustasime ruumi ise oma käe järgi ja see oli tõeline pesa või punker, kus põhirõhk ei olnud sugugi suitsetamisel, vaid kõigel muul. Eks seal sai vahel ka õpitud, koduseid töid tehtud ja kooliasju arutatud. Mina mittesuitsetajana ei teinud välja, et suitsulõhn külge jäi - ühine õlatunne kaalus selle üles. Pärast poole tekkis sinna kõrvale keldrisse ka kooli kohvik, mille abiturientid ise välja ehitasid. See kõik sai ilmselt juhtuda perestroikaaja vabanevas õhustikus - ei sügaval vene ajal ega täna kujutaks seda koolis ette!

4) Millised olid lemmikõppeained ja miks just need?

Ma sain üldiselt kõikides ainetes hakkama, erilist pingutamist ja probleeme ma ei mäleta. Väga hästi

tundsid end kehkatuses, kus kõik kitsed ja rõõbaspuud said ületatud mängleva kergusega.

Tõsisema poole pealt tõstaksin ehk esile eesti keele ja kirjanduse ning ka kunstiajaloo, mis andis tõepoolest avarama pildi maailma kultuuriloost ja kujunemisest läbi eri ajastute. See, mis Anne Kaubal ja Tiina Meeril meile pakuda oli, saadab mind siiani. Eks me pingutasime nii Kauba kui Meeri tundides ka kõvasti, sest humanitaarklassis anti neid aineid süvitsi ja nõuti ka selle võrra rohkem, aga tagasi vaadates võib öelda, et tänu sellele on vist üht-teist ka külge jäänud...

5) Missugune õpetaja inspireeris teid kõige rohkem?

Kõikidest õpetajatest, kes meid toona ohjata püüdsid, tõstaksin esile Anne Kaubat ja Tiina Meerit - ilma nendeta ei oleks mina täna see, kes olen. Tegelikult tuleb muidugi kõigi õpetajate nimed kirjutada Suure Algustähega.

6) Missuguseid omadusi te hindate inimeste juures?

Mind inspireerivad avatud südamega, ausad ja rõõmsad inimesed, kellele läheb korda, mis maailmas sünnib ning kellel on võime näha asjade taha ning vaadelda elu ka ebatraditsioonilisest küljest. Kõige tähtsam on aga kuulata oma sisemist häält ja jääda iseendaks, isegi kui see nõuab julgust massist erineda.

7) Missuguse raamatu päästaksite põlevast raamatukogust?

Päästaksin raamatu, mis veel kirjutamata - st teadmised, kogemused ja sisemise tarkuse, mis asuvad meie sees ning ootavad väljapääsemiseks oma aega. Ma püüaks päästa põlevast eluraamatukogust inimeste soovi midagi uut ja inspireerivat luua.

8) Mis oleksid need 5 asja, mille võtaksite kaasa üksikule saarele?

Ma elan juba üksikul saarel..., ent kaasas on mitte asjad, vaid inimesed. Kolisime perega kaheksa aasta eest Tallinnast Haanjasse ja meid ongi kokku viis - armas naine Mari, muuseas ka 21. kooli vilistlane, ja meie kolm poega Joosep (11), Johannes (9) ja Jaagup (3). Tegelikult ei saa elu Haanjas muidugi võrrelda üksiku saarega... Pärast maale kolimist on elu ainult huvitavamaks läinud ja oleme saanud palju rikkamaks nii kogemuste kui uute põnevate inimeste näol. Kõik ette võetud tööd saavad ka siit Haanja kodukontorist ära tehtud, sealhulgas National Geographic Eesti toimetamine. Ah jaa, meie "üksikut saart" asustavad ka Kihnu maalambad, üks Eesti põlistõuge, kellele jõudumööda heina ette kanname.

9) Kuidas olete oma elus Lennukiga seotud olnud, või olete praegu?

Mitmel moel. Kõige tähelepanuväärsem seos jookseb ringi meie koduühes - puhast tõugu leonberger, suur nagu elevant, kellele poisid panid nimeks Lennuk. Koera passi kirjutatud ametlik nimi on palju peenem ja pikem, aga seda ei mäleta peale minu vist keegi.

Äsja astusin maha lennukilt, mis tõi mind koju Washingtonist - National Geographicu peakontorist, kus toimus toimetajate ja teiste asjapulkade rahvusvaheline kogunemine. Põnev oli tuttavaks saada inimestega, kes hoolitsevad ajakirja eest, mis ilmub hetkel kokku 34 keeles ja jõuab 60 miljoni lugejani üle ilma.

Üks seos on vist veel. Mulle meeldib jälgida elu kulgemist Haanja mäta otsast - elame ju ikkagi kõrgustikul, üle 200 meetri merepinna kõrgemal, ja seetõttu avaneb siit elule, ka pealinnaelule teine vaade. Ilmselt seetõttu külastavad meid siin pilvede all aeg-ajalt ka lennukad mõtted ja kui jõuad neil sabast kinni haarata, on mõnus lendama minna.

10) lühike CV

Erkki Peetsalu lõpetas Tallinna 21. Keskkooli 1991. aastal ja seejärel Tartu Ülikooli ajakirjanduse erialal. Ta on tegutsenud meediaaastikul juba üle 20 aasta, olnud seotud erinevate meediakanalitega ning töötanud suhtekorralduse alal. Praegu juhib oma kommunikatsiooni- ja loovagentuuri Maailm (www.maailmad.ee) ning töötab ajakirja National Geographic Eesti peatoimetajana (www.national-geographic.ee). Ta on pikaajalise meediakoolitaja kogemusega, samuti lektor EBSis ning Tallinna Ülikooli Balti Filmi- ja Meediakoolis. Lisaks on ta mitmete kodanikualgatuste eestvedaja, kodanikmeedia portaalide Bioneer.ee ja Kylaauudis.ee üks käivitajaid, Eesti Ökokogukondade Ühenduse asutajaliige, kuulub Teeme Ära talgupäeva meeskonda jne. Erkki elab ja töötab Haanjas, ta on abielus, peres kasvab kolm poega.

Karolin Kondrat :

Kana-kodujuustu enchiladad

Vaja läheb:
2 kanafleed
200 g kodujuustu
1 purk ananassisalsat (Santa Maria Tex Mex)
1 pakk tortillasid (umbes 8 tk)
100 g riivitud juustu
1 sl õli
soola ja musta pipart
veidi võid ahjuvormi määrimiseks

Valmistamine:

Kuumuta ahi 225 kraadini. Tükelda kanafleed pisikesteks kuubikuteks ning pruunista neid kuumal pannil õlis. Maitsesta soola ja pipraga. Tõsta küpsenud kanatükid pannilt kaussi ning sega need kodujuustu ja ananassisalsaga. Tõsta igale tortillale umbes 1-2 sl täidist, keera rulli ning asetä võitatud ahjuvormi. Puista üle riivjuustuga ja küpseta 225-kraadises ahjus 10-12 minutit. Serveeri kohe värske salatiga.

NB! Veel parema tulemuse saamiseks, määri enchiladade peale samuti ananassisalsat (või mõnda muud tex mex kastet), siis puista üle riivjuustuga ja seejärel pane ahju.

ROPPSUUDE UUS PÕLVKOND vs GILLIT BÄNG TEAM

Probleemi lühikirjeldus: aatriumi tuletõrjetrepi siseküljel on liiga palju vildikasodi ja seda tekib aina juurde!

„Vaimukuste“ autorid: Tallinna 21. Kooli roppsuud, kes ei julge otsekohehelt kedagi solvata

Initsiatiiv: Kus viga näed laita, seal tule ja aita! Pole raske ju, eks – kogusin abiväge..

Millal: 2. mail kell 14.45 kooli aatriumis

Kes: 6. klassi lapsed, kes tunnistasid üles, et on oma head nime seinalt päästa üritanud- vildikatega muidugi! Eriti aktiivne poiss 6. a klassist, Karl Killandi, ajas lausa halli töömehe kostüümi selga, et auga oma tehtud sodi maha pesta. Andekaim valgendaja eemaldaja oli Madli Ann Laur, kes nühkis nii, et kõik hiljem läikis. Kokku kandis roosasid töökindaid umbes 10 õpilast. Prinditi ka sildid, millel oli sõnum: „ Kui on midagi öelda, kirjuta siia“. Need asetati puhta seinale.

Vahendid: Cillit Bang, Ajax, roosad kummikindad, ämbrid, vesi, nuustikud, nobedad näpud, pakk Milka küpsiseid.

Tulemus: Kõike maha ei saanud, kuid üldmulje muutus kõvasti paremaks! Sildid soditi küll paari päeva jooksul täis, kuid seinale pole õnneks enam puutunud.

Miks: Kas meile ei meeldi siis puhas koolimaja- ikka meeldib! Alati ongi nii, et ühed kaevavad pahandust ja siis teised teevad seda korda. Kevad on talguaeg!

Moraal: Äрге kirjutage seintele, nii lihtne see ongi:) Keskkooli õpilased seda õnneks ei tee, kuid põhikooliastme vanemate laste hulgas on see populaarne ning nii antakse eeskujuga ka pisimatelegi.

Üleskutse: Kui märkad sodijat, võta julgus kokku ja ütle talle: „ NII EI TEHTA!“ Nii lihtne see ongi.

KILLUKOGU Meeri: "Ma tänan oma klassi poisse, kes te mulle oma hinge müсите. Ma tahan seda hinge ka edaspidi."

Sildnik: "Teil on nagu päkapikkudel: üks aju seitsme peale!"
Sildnik: "Neevtd kaks saavad kolme aasta pärast tahvlipesija kutsetunnistuse."

Sildnik: "Pigem tõmbub külmast teie mõistus kokku, kui terasballoon! Seda me nägime siin talvel korduvalt."

Sildnik: "Selle "aa-emm-uu" paned oma esimesele lapsele nimeks!"

Sildnik: "Jah, see on tore, kui sa mõtled. Mõtlev mees on mulle alati meeldinud."

Sildnik: "Kas keegi teist tunneb mingeid lauakombeid matemaatikas?"

Sildnik: "Tahvli ees on kolm tola! Kohe selgub, kes on kõiget suurem tola! Tunni lõpuks on meil tolade pingerida."

Sildnik: "Mis tähendab "Pole aasta aega (keemiat) teinud."? Mina pole aasta aega õlut joonud, kuidas see sind puudutab!?"

Sildnik: "No kuidas te oma vanas koolis tihedusi leidsite? Kiirabisse helistasite? Või politseisse? Vaadake, siin koolis on meil selline loll komme tabelisse vaadata!"

Sildnik: "Dokumenti pean küsima! Vanasti sai riietuse järgi aru, kes on mees-, kes naissoost. Tänapäeval pole see enam võimalik!" (tüdrukuid esimesena klassi lastes)

Sildnik: "Kui Selberg on suremas, siis tuleb teeb töö ära, pärast sureb edasi!"

Sildnik: "Ma pean absoluutselt iga päev tõestama, et ma ei ole elevant, sest mõned inimesed ikka veel ei usu mind!"

Paggi: "Vaata kui hästi lapsed teavad, millest õpetaja räägib! Ainult töö ajal nad seda ei tea!"

Paggi: "Võib juhtuda, et Ave Kallasel hakkab süda hirmsalt valutama, kui te nii kaua ilma ajaloota olete. Teil tekib selline ajaloopuudulikkus, ajaloopuue..."

Paggi: "Rauno otsustas Kai-Liisiks muutuda. Kas sul on roosa huulepulk ikka olemas? Ilma selleta seal pingis istuda ei saa!"

Rõigas: "See on see professionaalne kretinism!"
Rõigas: "Kumb on hullem: infarkt või insult?"

STUDENT NETWORK - EESTI PARIM ÕPILASFIRMA 2012

Juba teist aastat järjest tõi meie kooli 11a klass, seekord 64.lennust, koju Eesti Parima Õpilasfirma tiitli. Student Network pakub õpiabi teenust, mis on suunatud põhikooli õpilastele. Abistatakse nii reaalainetes kui ka keeltes. Juhtkonda kuulub 5 meie kooli 11a klassi õpilast: Joan Kangro, Martin Tammvee, Geithy Sepp, Silver Vapper ja Anete Advelk, kes on ise ka õpetajad. Kokku on firmas 10 õpetajat Tallinna 21.koolist, Gustav Adolfi gümnaasiumist ja Tallinna Reaalkoolist. Lisaks pakutakse teenust ka pensionäridele, kes on arvetiga hädas. Uurisime juhtkonna liikmetelt, kuidas tulid nad sellise õpilasfirma idee peale ja mida nad plaanivad edasi teha.

Kust tuli selline idee?

Hakkasime mõtlema juba aasta tagasi, kui SOCKme tähelend oli, et teeksime ka järgmine kooliaasta õpilasfirma. Suvel mõtlesime, mis ühiskonnas puudu ning mida me suudame pakkuda. Kaalusime erinevaid võimalusi ning lõpuks leidsime väga sobiva idee, mis ei nõudnud meie poolt palju algkapitali ning mis tundus innovatiivne ja äriiliselt jätkusuutlik. Meie teise teenuse (eakamate arvutiõpetuse eratunnid) mõtlesime välja talvevaheajal, kui arutasime, kuidas me oma teenust edasi võiksime arendada.

Kuidas levitasite enda pakutavat teenust?

Esiialgu hakkasime koolides rääkimas käima ja jagasime plakateid ning lõime meie firma Facebooki lehekülje. Selle tegevuse käigus tekkisid esimesed kliendid ning jutud meie firmast hakkasid levima. Raadiotes käimine oli esialgu küllaltki närvesööv, kuna esimest korda Vikerraadiosse minnes, ütles saatetegija, et see on kõige populaarsem raadiojaam Eestis ning hommikuti, kui toimus ka meie intervjuu, kuulab seda parimatel päevadel kuni 100 000 inimest. Siiski suutsime sellest üle olla ning edukalt oma firmat neis raadiojaamades esitleda.

Millised olid viimased ettevalmistused enne võistlust?

Viimased päevad enne võistlust olid väga kiired. Meil olid ajalooprojekti raames külas ade jooksul suutsime tänu Juta Hirve abile teha meedia tundides mõned esitlused erinevatele klassidele ning analüüsisime, mida võiks võistlusel veel paremini esitleda/presenteerida. Samuti saime alles viimaste päevade jooksul valmis stendivooru plakatid, flaierid ning lugesime uuesti üle meie firma esitatud aruande, et žüriivestlusel hätta ei jääks keerulistele küsimustele vastamisel. Viimasel õhtul enne võistlust, kesköö paiku, rääkisime veel Skype kaudu kõik asjad üle.

Mis tunded teid valdasid, kui saite teada, et võitsite?

Tunne oli äärmiselt hea ning suur pingelangus oli. Olime rahul sellega, mis olime saavutanud ning uhked, et kogu töö oli ära tasunud.

Mis on teie edasised plaanid?

Arutame võimalusi järgmine aasta meie firmat jätkata, kas õpilasfirmana, kuhu peaksime meie koolist leidma uue juhtkonna, või OÜ-na. Samuti kestavad läbirääkimised elektroonilise kooli projektiga, kuhu võimalusel tulevad üles meie poolt pakutavad elektroonilised õppematerjalid ning meie firma õpetajate profiilid ja kontaktid. Samuti on töös kodulehe tegemine ning pidev laienemine, esialgu üle Harjumaa. Plaanis on hakata lähitulevikus pakkuma ka võimalust valmistada meie õpetajate abiga olümpiaadiks, sest leidsime meie firmasse õpilasõpetaja, kes on Eestit esindanud mitmel korral rahvusvahelistel olümpiaadidel. Muidugi valmistume ka Euroopa õpilasfirmade võistluseks, mis toimub juulikuul lõpus Rumeenias.

Kes on teid kõiges selles kõige enam aidanud?

Kõige rohkem abi saime meie juhendajalt Riin Saarelt. Samuti meie kooli Juta Hirvelt, Epp Vodjalt ja Kaja Kadari-kult. Samuti aitas meid mõnel korral SOCKme, kes jagas oma kogemusi ning nõuandeid.

Kristin Ehala

Lõpuks on käes see kauaoodatud tulemus!

Huvi presidendiks kandideerimise vastu tekkis mul juba varajases nooruses, õigemini käisin ma siis vist kaheksandas klassis. Olles varem mitu aastat kokku puutunud Õpilasesinduse tööga ja mõistma hakanud seda vastutust, mis kaasneb ürituste läbiviimisega, koolielu korraldamisega; organiseerimisega, otsustasin, et

see ongi see, mida mulle teha meeldib ning mille tegemist tahaksin kindlasti jätkata.

Lõpetades põhikooli positiivsete õpitulemustega, otsustasin, et 2012 ongi see aasta, mil püstitada oma kandidatuur. Alguses oli esimeseks asepresidendi kandidaadiks Kreete Huik, kuid isiklike probleemide tõttu otsustas ta meie kandidatuurist kahjuks lahkuda. Niisiis tuli valida uus asepresidendi kandidaat, kelleks sai Johannes Horm. Tema just sellepärast, et tal on aastane kogemus nii ÕE asepresidendina kui ka presidendina. Ausalt öeldes, tundus ta lihtsalt kõige õigem inimene seda tööd tegema. Teiseks asepresidendiks sai Olari Verev. Olari on meist küll kõige noorem, kuid sellest hoolimata on tal juba 3-aastane kogemus Õpilasesinduse töös ja koolielu

korraldamises. Juba esmase koostöö käigus sain aru tema abivalmidusest ja sihikindlusest. Me oleme ühiselt korraldanud mitmeid üritusi ning lennutanud ideid, kuidas koolipäevad meile, tervele meie ligi 1300-näolisele õpilaste kollektiivile, veelgi mugavamaks ja meeldivamaks muuta.

Nüüd aga räägiksin teile meie tulevikuvisionist. Nagu te võib-olla aru olete saanud, pole meie peamiseks eesmärgiks kohe aasta algul suurte ürituste korraldamine. Me küll ei ole neid unustanud, ega oma tegevuskavast välja jätnud, kuid meie esmaseks plaaniks on luua Õpilasesinduses keskkond, kus on meeldiv töötada ja kus me oleme võimelised endale eesmärgi seadma ja nende nimel pingutama. Selle saavutamiseks on meie arvates vaja teha muudatusi töömoodides ja ÕE struktuuris. Leiame, et ÕE võiks olla arvult väiksem, kuid samas oleks sinna kokku koondatud teotahelised ja võimekad inimesed.

Teiseks on kahtlemata vajalik jätkata ÕEs ideaalplaani koostamist, et selle järgi aasta vältel toimida. Arengukava järgimine, selle analüüsimine ja järelduste tegemine on meie koostöö juures väga oluline. Ideaalses plaanis soovime välja töötada süsteemi, mis seoks meie õpilasi ja

õpetajaid ning arvestaks mõlema osapoole huvidega, et kaotada õpilasi pidevalt vaevav koolistress. Samuti tahame kindlustada selle, et kõik peaksid kokkulepitud süsteemist kinni. Mis puudutab veel õpilasesinduse tööd, siis oleme seadnud eesmärgiks uuesti luua grupp, mis teostaks lisaks muudele ülesannetele näiteks kaks korda kuus WC-de ülevaatuse. Ühesõnaga soovime tualettidesse pidevat ülevaadet kõige vajalikult, näiteks tualett-paber ja seep, olemasolust. Õpilaste tagasisidest lähtudes teeme juhtkonnale ettepaneku vahetada ära tualettide lukud, mis oleks suletuna avatavad vaid ühepoolelt.

Juhtkonna tähelepanu tahaksime veel juhtida õpilaste seas suurt pahameelt tekitavale vestile probleemile. Me lubame sellega tegeleda õpilaste ja juhtkonna vahelises koostöös.

Tahame, et valitseks kord, kus arvestatakse kõikide arvamustega ja kuulatakse ära viimnegi mõtteavaldus. Tallinna 21. Kool on andnud meile palju - nüüd on aeg anda meile panus. Me tõesti tahame meie kooli ja õpilaste heaolu nimel midagi ära teha. Ühiste eesmärkide nimel!

Kadi Linda Kiisa, Tallinna 21. Kooli ÕE president 2012/2013

Olevik
Me ei tea, mis võib juhtuda homme või päevadel pärast seda.
Me ei tea, mis tujus me oleme ega seda, mida läbi elame.

Me ei tea, mida oodata tulevikust. Võime seda mõelda ja planeerida, kuid me ei tea, mis tegelt juhtuda võib.
Ning me ei saa elada minevikus. Me võime minevikku meenutada, aga mitte sellest kinni hoida.

Olevik on see, mil me hingame. Mil me räägime või vaikime. Mõtleme, mida toob tulevik või mis oli minevikus.

Olevik on kõige tähtsam. Tuleb elada hetkes ja võtta, mis võtta annab, sest varsti on olevik juba minevik ja me ei saa seda tagasi.

Reelika Virma 10B

Millised on Teie suveplaanid?

Ester Barkala

Esimene prioriteet on olla maksimaalselt oma pere ja lastega koos, teine prioriteet on oma kodu, ning kolmas prioriteet on kindlasti kuhugi välismaale reisida.

Tiina Meeri

Suved on erinevad. Sellel suvel ma arvata-vasti midagi väga huvitavat ei tee. Meil on maal maja. Siis ma natuke vaatan, kuidas ema seal maal elab ja siis ma õmblen. Kui me oleme järgmise aasta kunstinädala maa 10C-ga ära otsustanud, siis ma õmblen loomulikult neid kostüüme, sest mulle meeldib ikkagi asju varakult teha. Niisiis läheb minu suvi järgmist aastat ette valmistades, jalgrattaga ringi sõites, iga päev ujumas käies. Tihtipeale ma käin suviti re- isidel, aga see aasta ei ole ette nähtud, sest alles eelmise aasta lõpus oli pikk ja põhjalik Peruu reis.

Kadri Mägi

Puhkan, rohin, võibolla lähen kuskile rei- sima kui aega on, taastun.

Leelo Miilen

Kõik ei ole veel paigas ning päris hästi veel ei oska öelda. Mingi reis tuleb kind- lasti plaani ja veedan mõnusalt aega Eesti- maal.

Liisa Aavik ja Airika Harrik

Mida suvel teha?

Tulemas on suvi, mis tähendab kolme täiesti kohustustevaba kuud ning kindlasti paljud ei suuda otsustada, mida nii rohke vaba ajaga teha. Sellepärast jagamegi teiega tegevusi, millega suvel oma päevi sisustada.

Ujumine

Päevitamine

Rannapeole minemine

Sõpradega kuskile väljasõidu tegemine -telkimine

Kruisile/välismaale sõitmine

Grillipeo korraldamine

Uute tutvuste loomine

Uute ja ekstreemsete asjade proovimine

Rannavõrkpalli, tänavakorvpalli jms mängimine

Tööle minemine ja taskuraha teenimine

Terve päev maha magamine

Sünnipäevadel käimine

Autokoolis käimine

Maal vanavanematel külas käimine

Ratsutamas käimine

Jalgrattaga sõitmine

Loomade Hoiupaiga külastamine

Kontserdil käimine

Jaanilaupäeva tähistamine

Filmimaratoni tegemine

Veesõja korraldamine

Batuudil hüppamine

Õuetööde tegemine

Sõprade juures ööbimine

Folgile minemine

Need on kõigest mõned põhilised tegevused, mida suve jooksul korda võiks saata. Kuid kui igavus tõsiselt kimbutab, siis võib süveneda ka mõnda heasse raamatusse ja kindlasti puhata välja möödunud kooliaastast. Ilusat ja teguderohket suve kõikidele!
Lisette Starostin, Ea Rist

Hanna-Stiina 6a

Kohe on käes suvevaheaeg ning viimased kiired ja tähtsad toimetused nõuavad veel tegemist.

Vaja valmistuda viimasteks riigieksamiteks või lõpetada mõni suurem projekt – igatahes on kõigil käed-jalad tegemisi täis. Tahaks küll suurima heameelega minna koolist varem ära, lasta laiskusel võimsust võtta ja peesitada rannas päikese käes, kuid millegipärast on paljud õpetajad, vähemalt gümnaasiumiastmes, otsustanud, et viimased nädalad on hea aeg tegemaks veel mitu suurt tööd ja anda tohutult õppida.

Aga üks meil kõigil tuleb need viimased katsumused üle elada, ka õpetajatel, kuigi aknast sisse paistev päike ja linnulaul teevad keskendumise koolis ning mujalgi vägagi keerukaks.

See kooliaasta, mis nüüd läbi on saamas, on olnud elamusterohke. Septembris astusid meie koolimaja udest sisse esimesed nelja kooli katsed läbinud kümnendikud. Loodame, et uustulnukatele on meie kooli tulekuga rahul. Aastasse on mahtunud ka mitmed värvikad koolipeod, mille tipuks oli kindlasti 11c klassi Peruu kunstinädala pidu Raymi. Ehk kõige eredamini jäävad neile meelde pikad, vahel isegi kesköö tundideni veedetud talvevaheaja päevad koolimajas. Kuid kunstinädal jättis kindlasti ka teistele klassidele rohkeid mälestusi.

Muidugi ei saa unustada inglise keele päeva, sõbrapäeva ning 52. kevadkontserti. Abiturientidele on ehk meelejäavamateks hetkedeks olnud viimane 1. september, jumalaks olemine, tuttipidu ja lõpukell ning kindlasti tuleb unustamatu ka veel eesolev Tallinna 21. Kooli lõpetamine.

Loodame, et see õppeaasta on kõigile jätnud midagi, mida mäletada. Soovime kõigile veel natuke kannatust ning seejärel mõnusat, ilusat ning kogemusterohket suvevaheaega. Neile, kes sügisel enam meie koolimaja udest sisse ei astu, soovime head teed ning jõudu tiibadesse! Meie kalli koolimaja uks on neile aga alati avatud. Peatoimetajad Ann Kase ja Kristin Ehala